

Красимир Бачков

Сън за двама

Проститутка. Никога не се бе замислял върху тази дума. Приемаше я като даденост без особено значение, нещо средно между крадец и педераст. Като полицаи му се налагаше твърде често да се среща с тях, но никога така – очи в очи. И сега, той, ченгето, и тя, проститутката, седяха един до друг на тая забравена от хора и животни пътека и гледаха безучастно как един бръмбар скарабей бута кафявото топче, в което бе скрил яйцето си. Вятърът, който цяла сутрин лудува по върховете на близките хълмове, сега премаялял се отпусна под клоните на две тополи, сребристите листа, на които затрепкаха нежно заравдани. Пролетта провокираше неясна възбуда и дори бързо движещите се облаци по светлосиньото небе, сякаш подканяха всичко живо да не губи време с празни неща. Само любовта в момента имаше смисъл и само тя можеше да оправдае всяко действие или бездействие.

Лейтенантът усети ароматът на женското тяло до себе си и с присвити очи я изгледа. Безпогрешно разгадала погледа му, проститутката въздъхна, бръкна в чантичката си и запали цигара.

– Всички мъже сте еднакви! – с дрезгав глас заговори сякаш на себе си тя. – Като кучета сте! Било на работа, било на лов, винаги сте готови да възкачите някоя, дето ви е на сгода. А после пак да търчите подир глупавите си занимания.

Той се усмихна с половината на лицето си и по навик когато бе притиснат, отговори с въпрос:

– Кое те кара да мислиш така?

– Ха, ха! – присмя се тихо тя – Ние сме само двамата в тая дива гора. Пролет е. Какво по-нормално от това да ме тръшнеш на тревата?

– Ако бяхме гаджета, да!

– Ти си мъж, а аз съм жена! Сами сме. Друга причина не ни трябва! Нали? Или глупавата акция ти пречи да се отпуснеш?

Той усети как се изчервява. Чисто физическото му желание го смущаваше и след като проститутката го бе усетила, не знаеше как да реагира, че да не звучи фалшиво.

– Ти изкушаваш ли ме?

Жената се засмя безгрижно и се отпусна по гръб на тревата. Резедавата ѝ блузка се изтегли нагоре и откри чашките на сутиена ѝ. Така легнала, гърдите ѝ изглеждаха направо огромни. От желание всичко се завъртя пред очите му и за да дойде на себе си, лейтенантът си пое бавно и дълбоко въздух. Изкашля се без нужда. Сети се за жена си, която го пускаше в леглото до себе си, само когато тя пожелаеше. И студеният секс, след който се чувстваше сам и унижен. Неговата съпруга, с която

може би до края на лятото щяха да се разведат. Каква пародия само! Отмести поглед от проститутката и запита:

– Как влезе в занаята?

Тя се изправи на лакти.

– Защо питаш?

– Ей тъй! Да минава времето. Нали гъркът трябва да дойде едва към обяд!

– Хм! Знаеш ли, че никои мъж до сега не ме е питал? Споделяла съм с колежки, но то е друго.

– Е, сега аз те питам!

– За да мине времето!

– Какво толкова? И без това навярно ще ме излъжеш!

– Защо да те лъжа?

– За да оправдаеш себе си! Някой те изнасиллил като си била на тринайсет, после друг и така нататък. Старата история.

– Ти на колко проститутки си слушал лъжите?

– Не е твоя работа! Тия неща всеки ги знае.

– Така ли?

– Да. Нищо ново под слънцето.

Двамата замълчаха. В този момент радиостанцията от вътрешният му джоб пропука:

– Солет, край на операцията! Нарушителят избяга! Отбой!

Лейтенантът стана и се обади да уточни това, което го интересуваше. Разбра, че двамата с проститутката можеха да се връщат обратно в града и за днес и следващите два дни други ангажименти нямаше. Не успяха да пробият канала и да сложат ръка на контрабандното злато, но понякога и така се получаваше. Бандитите също имаха глави на раменете си.

– Е, да тръгваме! – предложи той. Жената извърна глава и някак засрамено запита:

– Вече не искаш да знаеш защо станах такава, нали?

Лейтенантът по-скоро усети, отколкото проумя колко важно е това за нея. На всеки човек се случваха критични моменти и ако не се овладееха навреме, можеха да избухнат и причинят вреди на много места и хора. Той тихо уточни:

– Обаче само истината! Ако ще ме лъжеш, да тръгваме!

– За какъв чеп да те лъжа? Не виждаш ли колко е тъпо всичко?

Той отново се отпусна до нея. Гласът ѝ леко задраска слуха му и го накара да настръхне. Тази жена му въздействаше по някакъв начин.

Беше като магьосница.

– Без да искаш позна! Бях точно на тринадесет, като го направих за първи път. И никой не ме изнасили. Даже обратното. Половината момчета от класа вече бяха опитали, но на мен нашите момчета не ми харесваха. Искях нещо истинско. Един ден се връщах от дома на една приятелка, където гледахме порно на видеото и съвсем случайно срещнах даскала ни по рисуване. Той бе един хахо на около тридесет години, много чаровен, но смотан колкото си иска. Даже приятелка си нямаше по това време. Импулсивно го излъгах, че предния ден съм си загубила ключа от апартамента в хранилището на кабинета по рисуване и той, представи си, повярва. Предния ден наистина имахме рисуване и аз помагах да приберем едни глинени фигурки, дето ги бяхме правили в часа. Решихме да идем в даскалото и да търсим ключа. Нямах си представа колко секси е една класна стая, като е празна. Е, с триста зора успях да го накарам да се оправим в хранилището. После го правихме още много пъти, докато накрая не забременях. Ей тъй, нарочно, пробвах да се любим без презерватив и веднага хванах. Голяма съм патка, като ми влезе някоя муха в главата. Аз харесам ли си някой, край! Докато не си счупя главата, не спирам! После да махна детето ми помогна една истинска проститутка. Курва и половина, ти казвам! Аз тогава сбърках за първи път всъщност. Поведох се по акъла ѝ, а тя по това време разполагаше с пари, собствена хубава кола, апартамент и дрешки, с каквито нито родителите ми, нито моят смотан даскал можеха да ме облекат. Морето ми беше до колене тогава, лесният живот ме привличаше и затова зарязах училище и отидох в Полша да печеля големи пари. Изкарах колкото за една гарсонiera, научих полски и немски и едва се измъкнах от блатото миналата година. Като се върнах тук се забърках в тоя канал за Гърция, златото и всички останали глупости. Абе както виждаш, грешка след грешка! Такъв е жалкият ми живот на проститутка. Като листо на вятъра съм! Накъдето ме духне, натам отивам! – зарови глава в уханната трева тя.

Слънцето бе спряло точно на средата на небето и жареше здраво. Откъм село Горна Арда долитаха удари на чук по нещо желязно и се пръскаха звънливо навсякъде. Родопа дишаше с пълни гърди, мушички прелитаха над ярко цъфналите цветя и лейтенантът не разбра как жена-та се озова в прегръдките му.

Час след това двамата лежаха един до друг на изпомачканата трева, разперили ръце и поемайки жадно свежия въздух. Изведнъж той рязко стана и с корав глас запита:

– Ей, та ние го направихме направо, без да мислим! При тебе всичко наред ли е?

Без да се помръдне, проститутката се учуди:

– Какво имаш в предвид?

– Ти здрава ли си? Да не ми лепнеш някоя болест сега? Само това ми липсва! И каква проститутка си ти, като не си носиш презервативи майка му стара?!

– Споко, мой човек! – ухили се тя – По-здрава съм от много прикрити курви! А презервативите ми са в чантата, но пак ми влезе муха в главата!

– Бягай бе! – плесна се по бедрата лейтенантът. – Значи си го направила нарочно? Като с твоя даскал?

– Искаш ли – предложи тя – да легнеш до мен и да ме хванеш за ръката?

– Защо?

– Винаги съм си мечтала да лежа в тревата с някой хубав мъж, а той да ме държи за ръката. Да мълчим и да гледаме небето.

– Да, бе! Остана и да запеем накрая!

– Не ми се подигравай! Моля те! А аз ще ти кажа нещо много важно за теб! Обещавам!

– И за какъв дявол да го правя?

– Ами, виж колко е интересно. Ти си ченге, а аз проститутка и такива неща даже по филмите не се случват. Ще бъде нещо като сън за двама!

– И какво е това важното, дето ще ми го кажеш?

– Легни и ще разбереш!

С физиономия, която излъчваше презрение към самия себе си, лейтенантът се протупа до жената и нескопосано я хвана за ръката.

– Слушам те!

– Сигурно това е най-разумното нещо, което си правил през последните пет години. Аз знам къде е скрито златото, лейтенанте!

Той стисна зъби и затаи дъх. Жената спокойно продължи:

– След малко ще те заведа до тайника и ти ще станеш героят на филма. Ще те повишат в службата, ще станеш началник и само понякога ще си спомняш за една проститутка, с която заедно сте сънували в един майски ден. Това стига ли ти?

– А ти?

– Аз какво? Ако успея да хвана от раз, ще си родя детето и ще опитам да започна живота отново. Още съм на двадесет и една. Може би не

всичко е загубено?!

– А ако не хванеш от раз?

Жената се надигна и бръкна в чантичката си. Подаде му блестящ на слънцето секретен ключ.

– Можем да повторим тогава! Ако искаш, разбира се! Знаеш къде е гарсоньерата ми.

Лейтенантът внимателно пое ключа, завъртя го пред очите си и въздъхна:

– Вярно, че такива неща стават само насън! Бас лоя, че след малко ще се събудя!

Високо над тях прелетя самолет. Изгорелите газове от двигателите му оставяха след него две бели черти, които далеч назад се стапяха в синьото на небето. По дивата неотгъпкана пътека между дърветата, бавно тръгнаха лейтенантът и проститутката. Той я бе прегърнал през рамо, а тя доверчиво се бе притиснала до него. Вървяха в крак и унесено се усмихваха, сякаш още сънуваха.

КРАЙ

© 2006 Красимир Бачков

Източник: Авторът

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/3072>]